

Felician Săteanu: La cules de flori pentru împodobirea "Armindenului", Cupșeni, 2005

3388

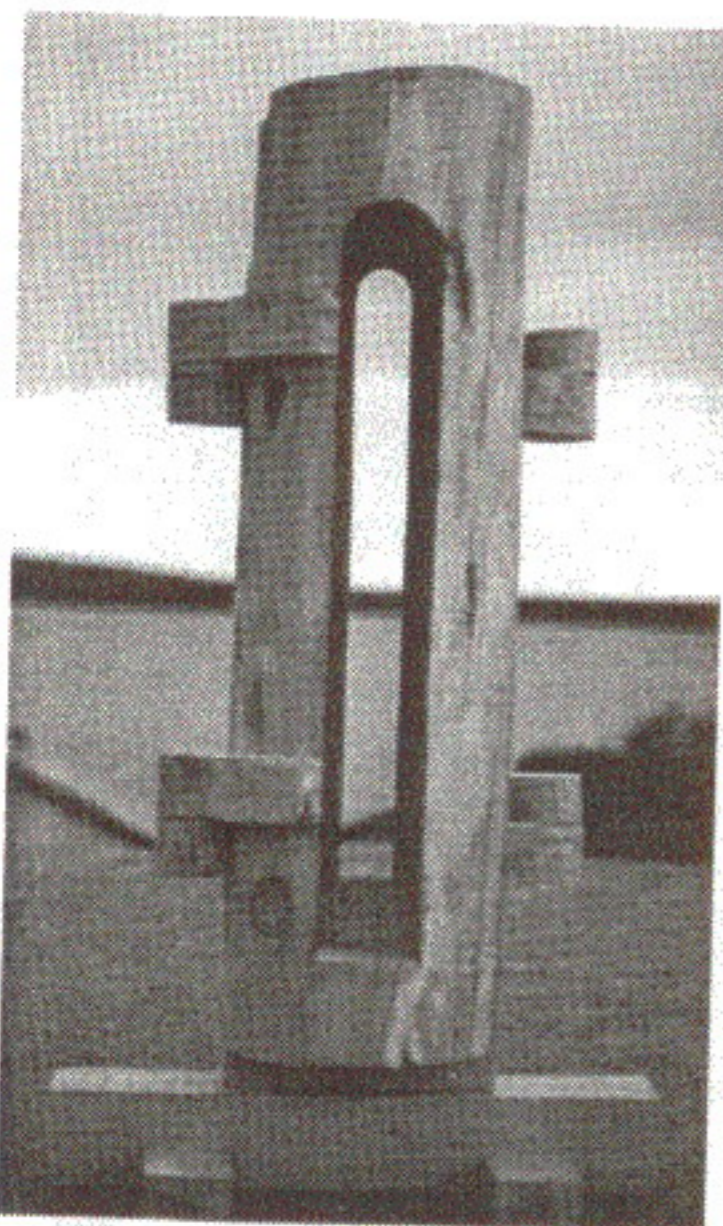
(Colind de Anul Nou)

Anul Nou cu bine vine,
Fi(i) vesel, Iubit creștine,
anul Nou care sosește
Bucurie ne vestește,
Creștini, cu toți să cântăm
Lui Isus și Maicii sfinte
și în anu care vine
toți cu pace și cu bine,
Întru cei de sus Mărire,
pe pământ înpăciuire
și la uamini Bucurie,
Hristoase, Mărire ție.
Toți creștini(i) fiți curați
și pă Dumnezeu rugați
vă rugați lui Dumnezeu
să vă scape de cse(-i) rău.
Anul Nou, praznicu mare,
să(-)l prăznuia fie care
și cuprinși de fericsire
Domnului să(-)i dăm mărire.
zile Multe, fericsite,
Dela Dumnezeu venite.
fructe Bune și gustoasă
o, pria Mărite Hristoasă.
(Manuscris din Arhiva Parohiei
Glod, 1912)

memoria ethnologica

Revistă de patrimoniu ethnologic și memorie culturală

Centrul Creației Populare Maramureș
nr. 14-15 * ianuarie - iunie 2005 (An V) * BAI A MARE

ILIE BERINDEI: Poarta fericirii, 1989,
Kemijärvi, Finlanda, 2.00 x 1.80 x 0.50 m, lemn

Colecția CRISTIAN GLOPINA

3389

Plugușor

Aho, aho, copii și frați,
Stați pe loc și nu mânați,
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântul mi-ascultați:
S-a sculat mai an
Bădica Traian
Ș-a încălecat
Pe-un cal învățat
Cu numele de Graur,
Cu șaua de aur,
Cu frâu de mătăasă
Cât vița de groasă.
Și-n scări el s-a ridicat,
Peste câmpuri s-a uitat,
Ca s-aleagă un loc curat
De arat și semănat
Și curând s-a apucat
Câmpul neted de arat
În lungiș și-n curmiziș.
S-a apucat într-o joi
Cu un plug cu 12 boi
Boi, bourei,
În coadă cu dâlbei,
În frunte țintăței -
Mânați măi!
Hăi, hăi...!

Ziua toată a lucrat,
Brazdă neagră-a răsturnat
Și prin brazde a semănat
Grâu mărunț de vară,
Până-n seară să răsară!
Mânați, măi!
Hăi, hăi...!

ION IUGA

Bunicul

Bunicul meu
bătrânul Iuga
cioplise vestite biserici maramureșene
cioplise porți

pentru el s-a sfărâmat ieri clopotul satului

bunicul meu
zidise case de lemn
cu grinzi zdravene
pentru hodina nepoților

în el s-a prăbușit ieri clopotul mare

bunicul meu
făuri din stejar pod peste Iza
și-a învățat pe nepoți
s-o cearnă-n morile de apă

bătrânul Iuga
știa să lucreze roți pentru carul mare
să rânduiască fânul în șopru
și-n straturi flori

bătrânul Iuga
știa să cânte din fluier
să joace
să râdă

în ochiul lui a răs ieri clopotul satului
Din volumul "Almar", 1970

După un sfert de veac de la Bartók, "horea frunzei", "horea lungă" roiesc în jurul meu. O viziune muzicală neînchipuită. Viața unor oameni cu o cultură ancestrală ajunsă la apogeu, neîntinată. Horea frunzei! Rugăciune? Strigăt de spaimă? De bucurie? Sunete întrerupte de sughițuri guturale. Sunete înflorite, subliniate de un recitativ hotărât, când plin de duioșie, când amenințător. Maramureșul! Cântecele maramureșean; picătură de viață, de apă vie. Folcloristul care a sorbit-o cândva nu se va mai lecui. Nu se va lecui nici de frumusețea și plinătatea cântecului și nici nu va putea da uitării acea minunată mândrie legitimă a unui popor, care, prin cântecele sau, prin sufletul său, rămâne neîntrecut deasupra veacurilor.

HARRY BRAUNER

Colecția ESTERA BOGJE
Cls. a VIII-a, Șurdești, 2005

*Urlă lupii-ntre hotară
Și s-aude-a noua țară.*

(Trăznitul)